

عنوان مقاله:

نگرش تاویل گرا و وجود اندیش، زمینه ساز پویایی معماری و شهرسازی مبتنی بر سنت ایرانی- اسلامی

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری و شهرسازی اسلامی (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

علیرضا نورپیان - مربی گروه معماری، واحد تهران شرق، دانشگاه آزاد اسلامی تهران- ایران

خلاصه مقاله:

کاربرد ناصحیح اصول معماری مبتنی بر فلسفه غرب بدون توجه به باورها و مبانی فکری آن موجب گسست فرهنگی و تزییق مولفه های غیر بومی به پیکره فرهنگی جامعه و تضعیف در تعامل اصول و مبادی معماری ایرانی و کم رنگ شدن رابطه درون و برون گردید که نتیجتا ساختار معماری و شهرسازی ایران دچار بحران هویت، فقدان پیوستگی فضایی و نوعی از هم گسیختگی شده است. هنر و معماری مبتنی بر سنت ایرانی- اسلامی مبتنی بر یک فرآیند تکوینی از مرحله ی مفهوم تا کالبد است که برای احیای آن، انتزاع صورت از ماده کفایت نمیکند لذا ادراک و سنتز اصول و مبادی این فرآیند مستلزم توجه به مفاهیم وارزش های بنیادی آن است، لذا در این نوشتار با رویکردی تحلیلی برپایه ی مطالعات اسنادی شیوه ی نگرش به هنر و معماری مبتنی بر سنت ایرانی- اسلامی، شیوه ی تأویل، که فیالواقع همان هرمنوتیک فلسفه شرق (فلسفه اسلامی) است در قیاس باهرمنوتیک نوین غرب که قرابت کاملی با تأویل مورد نظر جامعه شرقی ما ندارد مورد توجه قرار می گیرد. شیوه تاویل گرا با ایجاد رابطهی تعادل میان درون و برون، اصول و مبادی معماری مبتنی بر سنت را در سه بخش روح، نفس و جسم طرح ریزی می نماید که نوعی رابطه سه گانه میان آن ها برقرار است. براساس این که کدامیک از مفاهیم چیستی و هستی در این رابطه بر دیگری تقدم داشته باشد دو دیدگاه فلسفی اصالت وجود و دیدگاه فلسفی اصالت ماهیت مطرح میگردند. بر مبنای تفکر وجوداندیش، حقیقت هنر، نوعی معرفت است فلذا در هنر برخاسته از آن، کالبدها در مجموع حداکثر زمینه ای متناسب برای سیر متعالی انسان بوده و جنبه اعتباری دارند، در نتیجه هر مفهوم ثابتی میتواند در بی نهایت از کالبدها و اشکال بدیع متجلی گردد در حالی که اصالت به ماهیت موجب التقاط گرایی و ایجاد معانی انضمامی در معماری و شهرسازی معاصر ایران شده است.

کلمات کلیدی:

تاویل، اصالت وجود، تعادل، وحدت، رمز پردازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/289731>

